

Opowiedzenie się za wyłączeniem dopuszczalności wydania decyzji w sytuacji zawarcia umowy o wysokości partycypacji, gdy kwota tej partycypacji odbiega od rzeczywistych kosztów utrzymania w domu pomocy społecznej, a niejednokrotnie zobowiązanie umowne jest niewykonywane, czyniłoby iluzorycznym ustawowy obowiązek osób wymienionych w art. 61 ust. 2 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej ponoszenia kosztów pobytu osoby bliskiej w domu pomocy społecznej. Wyrok WSA w Białymstoku z 4 października 2016 r. sygn. II SA/Bk 454/16.

Sąd podkreślił, że okoliczność dopuszczalności zawarcia umowy o ponoszeniu kosztów pobytu danej osoby w domu pomocy społecznej również z podmiotami spoza kręgu zobowiązanych ustawowo osób do ponoszenia takich kosztów oraz okoliczność dopuszczalności umownego określenia kwoty partycypacji poniżej dopuszczalności ustawowego obciążenia, za czym przemawia wynikający z art. 103 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej fakt brania pod uwagę przy zawieraniu umowy nie tylko wysokości dochodów ale też możliwości finansowych strony umowy - wskazują, że w każdym przypadku, gdy kwoty partycypacji z umów nie będą pokrywały rzeczywistego kosztu utrzymania w placówce, organ ma obowiązek wydania decyzji o ustaleniu wysokości należnej od danej osoby opłaty za pobyt mieszkańca w domu pomocy społecznej.

Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)